

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΕΛΕΝΗ ΤΟΠΗ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α1-ΤΟΠΗ ΕΛΕΝΗ.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ης
Διδασκαλίας-ΤΟΠΗ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

23/04/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ης
Διδασκαλίας-ΤΟΠΗ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

30/04/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών αποσκοπεί στη βελτίωση του εκπαιδευτικού τους έργου και κατ' επέκταση της ποιότητας του παρεχόμενου διδακτικού, παιδαγωγικού και υποστηρικτικού έργου στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Έχει πρωτίστως αναστοχαστικό και διαμορφωτικό χαρακτήρα, θέτοντας στο επίκεντρο την αυτοβελτίωση του εκπαιδευτικού και τη συνεχιζόμενη και ολιστική επαγγελματική του εξέλιξη [ΚΥΑ αριθμ.9950/ΓΔ5/27-1-2023 (ΦΕΚ 388)]. Η παρούσα αξιολόγηση της εκπαιδευτικού κ. Τόπη Ελένης (ΠΕ70) εστιάζει στο πεδίο Α1, όπου περιγράφεται η διδασκαλία της στη γενική και ειδική διδακτική των γνωστικών αντικειμένων. Η συνάντηση προετοιμασίας, μεταξύ αξιολογήτριας-Συμβούλου Εκπαίδευσης κ. Παπαγεωργίου Αικατερίνης και αξιολογούμενης-δασκάλας (ΠΕ70) κ. Τόπη Ελένης, πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 20/4/2026 και ώρα 13.30', στο Δημοτικό Σχολείο Βεργίνας-Παλατιτσίων. Συζητήθηκαν θέματα αναφορικά με τις παρατηρήσεις δύο διδασκαλιών που αφορούν τη γενική και ειδική διδακτική του μαθήματος της Μελέτης του Περιβάλλοντος και της Ιστορίας, Γ' τάξης. Ειδικότερα, συζητήθηκαν η διαδικασία της αξιολόγησης, τα κριτήρια, τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα, οι στόχοι της διδασκαλίας, η εστίαση, η μεθοδολογία, οι πρακτικές και τα εργαλεία, η ανατροφοδότηση του γνωστικού αντικείμενου, οι ιδιαιτερότητες του μαθητικού δυναμικού της Γ' τάξης και της σχολικής μονάδας. Η απόφαση πάρθηκε, από κοινού, να πραγματοποιηθεί η 1η διδασκαλία την Πέμπτη 23/4/2026 και ώρα 10.45' (4η διδακτική ώρα), στο Δημοτικό Σχολείο Βεργίνας-Παλατιτσίων για μία διδακτική ώρα. Με πρόταση της αξιολογούμενης έγινε η επιλογή του μαθήματος της Μελέτης του Περιβάλλοντος, Ενότητα: «Φυτά και ζώα του τόπου μας (Φυσικό περιβάλλον

και άνθρωπος-Σχέσεις)», Κεφάλαιο 3: «Ο βλαστός, τα φύλλα και οι ρίζες των φυτών». Η 2η διδασκαλία αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 30/4/2026 και ώρα 10.45' (4η διδακτική ώρα), στο Δημοτικό Σχολείο Βεργίνιας-Παλατισίων για μία διδακτική ώρα. Με πρόταση της αξιολογούμενης έγινε η επιλογή του μαθήματος της Ιστορίας: Ενότητα: «Η εποχή του χαλκού στην Ελλάδα». Υποενότητα: «Ο κυκλαδικός πολιτισμός». Κεφάλαιο 2: «Η τέχνη των Κυκλαδιτών», στην Γ' τάξη, όπου η αξιολογούμενη διδάσκει ως υπεύθυνη δασκάλα της τάξης. Κατά την παρακολούθηση των δύο διδασκαλιών διαπιστώθηκαν τα παρακάτω: Προετοιμασία διδασκαλίας: Οι δύο διδασκαλίες έλαβαν χώρα στην αίθουσα του Γ' τάξης του σχολείου. Η προετοιμασία της εκπαιδευτικού αναδεικνύεται ως συστηματική, πολυεπίπεδη και παιδαγωγικά τεκμηριωμένη, ανταποκρινόμενη στο ισχύον αναλυτικό πρόγραμμα και τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα της τάξης, γεγονός που υποδηλώνει όχι μόνο επαρκή γνώση του περιεχομένου αλλά και βαθιά κατανόηση της διδακτικής της. Στην πρώτη διδασκαλία (Μελέτη Περιβάλλοντος), η εκπαιδευτικός αξιοποίησε, με συνέπεια, τις προϋπάρχουσες γνώσεις των μαθητών/τριών. Συγκεκριμένα, ξεκίνησε από το γεγονός ότι οι μαθητές/τριες είχαν ήδη διδαχθεί «τα φυτά του τόπου τους» και τους/τις κάλεσε να ανακαλέσουν σχετικές εμπειρίες. Η πρακτική αυτή συνάδει με τη θεωρία του εποικοδομητισμού (Piaget), σύμφωνα με την οποία η νέα γνώση οικοδομείται πάνω σε ήδη υπάρχουσες γνωστικές δομές. Η χρήση του φυτού της τάξης ως αφορμή αποτέλεσε εξαιρετικό παράδειγμα μεταφοράς της γνώσης από το αφηρημένο στο συγκεκριμένο. Σημαντική υπήρξε η διδακτική επιλογή να αφαιρεθεί το φυτό από τη γλάστρα, ώστε να αποκαλυφθεί η ρίζα, όταν αυτή δεν αναφέρθηκε από τους/τις μαθητές/τριες. Η πράξη αυτή κατέδειξε ετοιμότητα για παιδαγωγική παρέμβαση σε πραγματικό χρόνο και αξιοποίηση της «στιγμής μάθησης». Οι στόχοι της διδασκαλίας ήταν σαφείς, ρεαλιστικοί και διαβαθμισμένοι. Δεν περιορίζονταν στη γνώση (αναγνώριση μερών φυτού), αλλά επεκτεινόταν στην κατανόηση λειτουργιών και στην παρατήρηση μορφολογικών διαφορών. Η ενσωμάτωση δεξιοτήτων όπως συνεργασία, δημιουργικότητα και αυτορρύθμιση κατέδειξε σύνδεση με τα σύγχρονα προγράμματα σπουδών και τις δεξιότητες του 21ου αιώνα. Στη δεύτερη διδασκαλία (Ιστορία), η προετοιμασία παρουσίασε ανάλογη πληρότητα. Η εκπαιδευτικός αξιοποίησε τη γνώση των μαθητών/τριών για τη ζωή των Κυκλαδιτών ως βάση για την κατανόηση της τέχνης τους. Πρόκειται για χαρακτηριστική εφαρμογή της σπειροειδούς μάθησης του Bruner, όπου η γνώση επανέρχεται σε υψηλότερο επίπεδο πολυπλοκότητας (scaffolding). Οι στόχοι διατυπώθηκαν με τρόπο που συνδύαζε γνωστικά και συναισθηματικά στοιχεία («να αναγνωρίσουν», «να θαυμάσουν»), στοιχείο που ενίσχυσε τη βιωματική και αισθητική διάσταση της μάθησης. Αξιολογή υπήρξε η πρόβλεψη υλικοτεχνικής υποδομής και στις δύο διδασκαλίες. Στην πρώτη, η χρήση πραγματικών αντικειμένων (φυτό, λουλούδι, πείραμα με χρωματισμένο νερό) συνδυάστηκε με ψηφιακά μέσα (βίντεο, παρουσίαση), ενώ στη δεύτερη αξιοποιήθηκαν ψηφιακά μουσεία και εικονικές περιηγήσεις. Η ποικιλία αυτή ανταποκρίθηκε στη θεωρία της πολυτροπικής μάθησης, επιτρέποντας στους/στις μαθητές/τριες να προσλαμβάνουν τη γνώση μέσω διαφορετικών καναλιών. Εξαιρετικά σημαντική υπήρξε η πρόβλεψη για πιθανά προβλήματα (π.χ. τεχνικές δυσλειτουργίες), καθώς και η πρόθεση προσαρμογής της διδασκαλίας. Αυτό τεκμηρίωσε υψηλό επίπεδο επαγγελματικής ετοιμότητας και αναστοχαστικής προετοιμασίας. Διδακτική Μεθοδολογία και Πρακτικές Η διδακτική προσέγγιση της εκπαιδευτικού χαρακτηρίστηκε από πολυμορφία, ευελιξία και βαθιά παιδαγωγική συνείδηση. Και στις δύο διδασκαλίες παρατηρήθηκε συνδυασμός ομαδοσυνεργατικής, βιωματικής και ανακαλυπτικής μάθησης. Στην πρώτη διδασκαλία, η εκπαιδευτικός αξιοποίησε έντονα τη βιωματική και ενσώματη μάθηση. Η δραστηριότητα όπου οι μαθητές/τριες «γίνονται φυτό» (ρίζες, βλαστός, φύλλα) αποτέλεσε εξαιρετικό παράδειγμα ενσώματης συνθήκης. Οι μαθητές/τριες δεν έμαθαν απλώς θεωρητικά, αλλά βίωσαν τη λειτουργία των μερών του φυτού με το σώμα τους. Η ενσώματη αυτή εμπλοκή ενίσχυσε τη βαθύτερη κατανόηση και τη μακροπρόθεσμη μνήμη. Το πείραμα με το χρωματισμένο νερό αποτέλεσε, επίσης, ισχυρό διδακτικό εργαλείο. Μέσω της παρατήρησης της αλλαγής χρώματος στο άνθος, οι μαθητές/τριες κατανόησαν εμπειρικά τη λειτουργία της μεταφοράς νερού. Η δραστηριότητα αυτή συνδέθηκε με τη διερευνητική μάθηση και ενίσχυσε την επιστημονική σκέψη. Το παιχνίδι ρόλων με τις καρτέλες (ρίζα-βλαστός-φύλλα) ενίσχυσε τη συνεργασία και την κατανόηση μέσω δράσης. Οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να αντιστοιχίσουν έννοιες και λειτουργίες και να αναπαραστήσουν τη ροή του νερού. Πρόκειται για δραστηριότητα υψηλής γνωστικής αξίας, καθώς συνδύαζε ανάλυση, σύνθεση και εφαρμογή (Bloom). Στη δεύτερη διδασκαλία, η δραστηριότητα «Γλύπτης και Μάρμαρο» αποτέλεσε κορυφαίο παράδειγμα βιωματικής προσέγγισης της τέχνης. Οι μαθητές/τριες κατανόησαν τα χαρακτηριστικά των κυκλαδικών ειδωλίων, όχι μέσω απλής παρατήρησης, αλλά μέσω σωματικής αναπαράστασης. Η δραστηριότητα αυτή συνδέεται με τις θεωρίες της αισθητικής αγωγής και της ενεργητικής μάθησης. Η εναλλαγή σταθμών (ζωγραφική, παζλ, φύλλα εργασίας) ενίσχυσε τη διαφοροποίηση της διδασκαλίας. Οι μαθητές/τριες είχαν τη δυνατότητα να προσεγγίσουν τη γνώση με διαφορετικούς τρόπους, γεγονός που συνάδει με τη θεωρία της πολλαπλής νοημοσύνης του Gardner. Για παράδειγμα, μαθητές/τριες με οπτικο-χωρική νοημοσύνη εμπλέχθηκαν περισσότερο στη ζωγραφική, ενώ μαθητές/τριες με λογικο-μαθηματική στο παζλ. Η χρήση ΤΠΕ και στις δύο διδασκαλίες υπήρξε ουσιαστική και όχι επιφανειακή. Στη Μελέτη Περιβάλλοντος, το βίντεο λειτούργησε ως εισαγωγικό εργαλείο, ενώ στην Ιστορία, η εικονική περιήγηση στα μουσεία θα πρόσφερε αυθεντική εμπειρία μάθησης, αλλά εξαιτίας τεχνικών προβλημάτων (διακοπή λειτουργίας διαδικτύου), αναπληρώθηκε από υλικό, που είχε ετοιμάσει η εκπαιδευτικός, εναλλακτικά, αναδεικνύοντας

ετοιμότητα και ευελιξία στη διδασκαλία. Παιδαγωγικό Κλίμα Μάθησης και Διαχείριση Τάξης Το παιδαγωγικό κλίμα που διαμόρφωσε η εκπαιδευτικός υπήρξε ιδιαίτερα θετικό, ενθαρρυντικό και συμπεριληπτικό. Η μικρή τάξη των 12 μαθητών/τριών διευκόλυνε την ανάπτυξη σχέσεων εμπιστοσύνης, ωστόσο η ποιότητα του κλίματος δεν ήταν αυτονόητη, αλλά αποτέλεσμα συνειδητών παιδαγωγικών επιλογών. Η εκπαιδευτικός ενθάρρυνε τη συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών, αξιοποιώντας δραστηριότητες που απαιτούσαν συνεργασία και αλληλεπίδραση. Οι μαθητές/τριες εργάστηκαν σε ομάδες, ζευγάρια και ολομέλεια, γεγονός που ενίσχυσε την κοινωνική μάθηση (Vygotsky). Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η ευαισθησία απέναντι στη διαφορετικότητα. Η παρουσία μαθητών με μεταναστευτικό υπόβαθρο, μαθητή υπό αξιολόγηση και μαθήτριας με απώλεια, αντιμετωπίστηκε με έμμεσο αλλά ουσιαστικό τρόπο, μέσω δραστηριοτήτων που επέτρεψαν ισότιμη συμμετοχή. Οι βιωματικές και δημιουργικές δραστηριότητες μείωναν το άγχος και ενίσχυαν την αυτοεκτίμηση. Η διαχείριση της τάξης ήταν αποτελεσματική, με σαφή δομή και ομαλή ροή μεταξύ δραστηριοτήτων. Η εκπαιδευτικός λειτούργησε ως συντονίστρια και εμψυχώτρια, επιτρέποντας την αυτενέργεια των μαθητών/τριών, στοιχείο που συνάδει με τη μαθητοκεντρική προσέγγιση. Αναστοχασμός της Διδασκαλίας – Αυτοαξιολόγηση Η εκπαιδευτικός ενσωμάτωσε ποικίλες μορφές αξιολόγησης, καλύπτοντας όλα τα στάδια της μάθησης. Η αρχική αξιολόγηση μέσω ερωταποκρίσεων επέτρεψε τη διάγνωση των προϋπαρχουσών γνώσεων, ενώ η διαμορφωτική αξιολόγηση πραγματοποιήθηκε μέσω παρατήρησης και ανατροφοδότησης. Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η χρήση ρουμπρίκας αυτοαξιολόγησης στην πρώτη διδασκαλία. Οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να αξιολογήσουν τη συμμετοχή και την κατανόησή τους, ενισχύοντας τη μεταγνωστική τους ικανότητα. Στη δεύτερη διδασκαλία, το ψηφιακό κουίζ λειτούργησε ως ελκυστικό εργαλείο τελικής αξιολόγησης. Η πρόβλεψη δυσκολιών και η δυνατότητα προσαρμογής της διδασκαλίας κατέδειξαν ετοιμότητα και ευελιξία. Η εκπαιδευτικός αντιλαμβάνεται τη διδασκαλία ως δυναμική διαδικασία και επιδιώκει τη συνεχή βελτίωση. Κατά την αναστοχαστική συζήτηση αναδείχθηκε μία εκπαιδευτικός η οποία παρουσίασε υψηλό επίπεδο διδακτικής και παιδαγωγικής επάρκειας. Οι διδασκαλίες της υπήρξαν άρτια οργανωμένες, πλούσιες σε δραστηριότητες, με διαφοροποιημένο χαρακτήρα, ερειδόμενες σε σύγχρονες παιδαγωγικές θεωρίες. Η πρακτική της προήγαγε την ενεργητική, βιωματική και συνεργατική μάθηση, δημιουργώντας ένα θετικό και συμπεριληπτικό μαθησιακό περιβάλλον. Λαμβάνοντας υπόψη: • τις αναφερόμενες παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης (Πεδίο Α1), • την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης στον ηλεκτρονικό ατομικό φάκελο της εκπαιδευτικού, • την υπηρεσιακή θητεία της (12 χρόνια), σε ολιγοθέσια και πολυθέσια σχολεία, σε ποικίλες δομές της εκπαίδευσης (παράλληλη στήριξη, τμήμα Ένταξης, ΖΕΠ σχολεία γενικής και ειδικής αγωγής), που εξασφαλίζει επάρκεια σε πρακτικές διαφοροποιημένης διδασκαλίας, εργασία σε διοικητική θέση (προϊσταμένη σε μονοθέσιο σχολείο), • την οργάνωση σχολικών δράσεων και συνεργασιών με διάφορους φορείς, • την παιδαγωγική αξιοποίηση της τεχνολογίας στη διδασκαλία, • το εύρος των ακαδημαϊκών σπουδών (μεταπτυχιακό τίτλο στην Ειδική Αγωγή, πιστοποίηση γνώσης του συστήματος γραφής και ανάγνωσης Τυφλών Braille, πιστοποιητικό στη διδακτική της Τέχνης Ι και ΙΙ, ξένη γλώσσα-Αγγλικά σε επίπεδο Γ2, πιστοποίηση ΤΠΕ/Α επιπέδου, παιδαγωγική κατάρτιση-επιμορφώσεις, παρακολουθήσεις συνεδρίων, σεμιναρίων, ενδοσχολικών επιμορφώσεων, καταλήγουμε ότι το εκπαιδευτικό της έργο είναι «εξαιρετικό» στην άσκηση της διδακτικής διαδικασίας. Η εκπαιδευτικός κ. Τόπη Ελένη διακρίνεται για την αδιάλειπτη προθυμία της να υποστηρίξει τα παιδιά, την προσήλωσή της σε μαθητοκεντρικές διδακτικές προσεγγίσεις, καθώς και για τη διαρκή επιδίωξη επαγγελματικής βελτίωσης και ανάπτυξης.